

14 FEBRUARI 2016 – EERSTE ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

EERSTE LEZING

DEUTERONOMIUM 26, 4-10

In die dagen sprak Mozes tot het volk:

„De priester zal de korf met de eerste veldvruchten van u aan nemen en hem plaatsen voor het altaar van de Heer uw God. Dan moet gij staande voor de Heer uw God zeggen: ‘Mijn vader was een zwervende Arameeër. Hij is met een klein aantal mensen naar Egypte gegaan. Maar terwijl hij daar als vreemdeling verbleef, is hij een groot, machtig en talrijk volk geworden. Toen de Egyptenaren ons slecht behandelden, ons verdrukten en ons harde slavenarbeid oplegden, hebben wij tot de Heer, de God van onze vaders, geroepen. En de Heer heeft ons verhoord en zich onze vernedering, ons zwoegen en onze verdrukking aangetrokken. Hij heeft ons uit Egypte geleid met sterke hand, met opgeheven arm, onder grote verschrikkingen, tekenen en wonderen. Hij heeft ons naar deze plaats gebracht en ons dit land geschonken, een land van melk en honing. Daarom breng ik nu de eerste vruchten van de grond die Gij, de Heer, mij hebt geschonken.’”

En Mozes voegde eraan toe:

„Dan moet ge die voor de Heer uw God neerleggen en u voor Hem neerbuigen.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 10, 8-13

Broeders en zusters,

Dit zegt de Schrift:

„Het woord is vlakbij, het is in uw mond, het is in uw hart”, het woord namelijk van het geloof dat wij verkondigen. Want als uw mond belijdt dat Jezus de Heer is, en als uw hart gelooft dat God Hem van de doden heeft opgewekt, zult gij gered worden. Het geloof van uw hart brengt de gerechtigheid en de belijdenis van uw mond brengt het heil. Zo zegt het de Schrift: „Niemand die in Hem gelooft, zal worden teleurgesteld.”

Er bestaat geen verschil tussen jood en heiden. Zij hebben allen dezelfde Heer, rijk aan gaven voor allen die Hem aanroepen. Want al wie de Naam van de Heer aanroept, zal gered worden.

EVANGELIE

LUCAS 4, 1-13

In die tijd ging Jezus, vervuld van de heilige Geest, weg van de Jordaan. Hij werd door de Geest naar de woestijn gevoerd, waar Hij veertig dagen verbleef en door de duivel op de proef werd gesteld. Gedurende die dagen at Hij niets en toen ze voorbij waren kreeg Hij honger.

De duivel zei nu tot Hem: „Als Gij de zoon van God zijt, beveel dan aan die steen daar dat hij in brood verandert.” Jezus gaf hem ten antwoord: „Er staat geschreven: De mens leeft niet van brood alleen.”

Daarop voerde de duivel Hem omhoog en toonde Hem in een oogwenk alle koninkrijken der wereld. En de duivel sprak tot Hem: „Ik zal U alle macht geven over deze heerlijke gebieden, want ze zijn mij geschonken en ik geef ze aan wie ik wil. Als Gij dus in aanbidding voor mij neervalt, zal dat alles van U zijn.” Toen antwoordde Jezus hem: „Er staat geschreven: De Heer uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.” Daarna bracht de duivel Hem naar Jeruzalem, plaatste Hem op de bovenbouw van een tempelpoort en sprak tot Hem: Als Gij de Zoon van God zijt, werp U dan vanaf deze plaats naar beneden; want er staat geschreven: aan zijn engelen zal Hij omtrent U het bevel geven U te beschermen en zij zullen U op de handen nemen, opdat Ge uw voet niet zult stoten aan een steen.” Maar Jezus gaf hem ten antwoord: „Er is gezegd: Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen.” Toen gaf de duivel al zijn pogingen om Hem te verleiden op en hij verwerdte zich van Hem tot de vastgestelde tijd.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting

Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Leid ons in de beproeving

Vanaf de advent 2016 zullen Vlamingen en Nederlanders een zelfde Onzevader bidden. De weg naar dit eensluidende Onzevader werd geplaveid met wederzijdse vertaalcompromissen, nu eens aan Nederlandse zijde, dan weer aan Vlaamse. Wees gerust, in de uiteindelijke versie schijnt niet zo veel nieuws onder de zon — vergelijk ze zelf op Wikipedia — tenzij waar het om ‘beking’ gaat. Waar totnogtoe tot de Vader gebeden werd om „niet in beking geleid te worden” zullen we straks bidden om „niet in beproeving gebracht te worden”. Hier ben ik dan weer niet treurig om. Aan bekingen kun je immers best weerstaan door ze te ondergaan. Daarom bad ik hier nu al: „leid ons (wel) in beking”. In de komende advent zal ik dan de beking dankbaar inruilen voor de beproeving.

EVANGELIE • Zo wordt ook Jezus na zijn terugkeer van de Jordaan niet bekoord, maar beproefd. De heilige Geest leidt Hem daarvoor naar de woestijn. Het is het begin van de veertigdagentijd van de Zoon van God. Niet God stelt Jezus op de proef, maar de duivel. Al die tijd eet Jezus niets. Hij raakt uitgehongerd. Op dat moment heeft de duivel gewacht. Hij lokt en trekt Jezus mee in zijn eigen begeerte (zie Jakobus 1, 14). De beproeving gaat tot op de bodem.

Honger? Als Zoon van God moet het een koud kunstje zijn een steen in brood te veranderen. Met een woord uit de Schrift weert Jezus deze duivelse list af: „Ik leef niet van brood alleen.” Macht? Geen probleem. In ruil voor duivelse aanbidding ligt de heerschappij van deze wereld aan zijn voeten. De verlokking van de tweede begeerte weerstaat Jezus opnieuw met een citaat uit de Schrift: „Ik aanbid en dien alleen God.” Hoogmoed? De Zoon van God is toch verzekerd van hemelse bescherming. Hij kan zich met een gerust hart in het niets storten. Voor de derde maal dient Jezus de duivel van repliek met de Schrift: „God stel je niet op de proef.” Opmerkelijk is dat de duivel voor die laatste beproeving zelf een beroep doet op de Schrift (zie Psalm 91, 11-12). Had hij dan gehoopt Jezus met zijn eigen wapens te kunnen verslaan?

Jezus haalt zijn weerwoord tegen de duivel uit de Schriften, en wel telkens uit het verbondsboek Deuteronomium. Wat in dat boek door Gods hand geschreven werd op twee stenen platen en door Mozes neergelegd in de ark van het verbond, staat bij Jezus gegrift in zijn hart. In Hem wordt van kracht waar het in de Schrift op aankomt. De duivel verliest het pleit en gaat van Jezus weg. Tot de vastgestelde tijd. De eerste slag is gewonnen, de eindstrijd nog niet.

Duivelse aanvechtingen beteugelen, is voor mensen dikwijls een ongelijke strijd. Het gaat boven onze krachten. Daarom bidden we in het Onzevader dat God ons niet op een dergelijke manier zou beproeven. Of zoals mgr. Jozef De Kesel schrijft: „Het gaat erom dat we, als puntje bij paaltje komt, onze roeping als christen niet zouden verloochenen. Dat we niet, zoals Simon Petrus is overkomen, als het gevaarlijk wordt, zouden zeggen: ‘Neen, ik ken Hem niet.’ Dat vragen we met aandrang aan God in deze laatste bede van het Onzevader: breng ons niet in die beproeving.”

LEZINGEN • God leidt ons door de geschiedenis. Hij is het die ons met sterke hand heeft weggeleid uit de slavernij van Egypte. Dat is het geloof van het boek Deuteronomium. Op dat woord beroept ook Jezus zich in zijn beproeving. Net zoals bij het volk van God op de dool in de woestijn biedt het vaste grond voor al wie liever wil terugkeren naar de vleespotten. Eenmaal aanbeland in het beloofde land dienen de woestijnwalers zich dat wederom voor de geest te halen door de eerstelingen van het veld op te dragen aan de Heer, hun God.

Ook Paulus citeert voor de Romeinen uit het boek Deuteronomium. De woorden van de Schrift zijn dicht bij ons. Paulus maakt geen onderscheid tussen jood en heiden: allen aanroepen we dezelfde God. Daar waar ook vandaag joden, christenen en moslims hun gezamenlijke geloof in de Ene uitspreken en in hun hart dragen, komt er gerechtigheid in de wereld.

In de arena van de wereldwoestijn staan Geest en duivel als kemphanen tegenover elkaar. De lezingen aan het begin van onze veertigdagentijd maken duidelijk dat een doorleefde kennis van de Bijbel helpt tegen de duivelse verlokkingen van deze wereld. Neem dus de Bijbel ter harte en lees. Het Woord redt ons uit de greep van het kwaad.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be